

Grunde for at gaa til Nedsættelsen. Der maatte enten være den Grund dertil, at vi finantsielt ikke kunde give saa Meget ud, eller ogsaa maatte der være den Grund dertil, at vi nu ikke saa meget trænge til at afholde saadanne Udgifter, men ingen af Delene kan siges at være Tilfældet. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Finantsielle, da dette Spørgsmaal mere ligger udenfor min Ressort, men kun sige, at bløt til at holde det, som vi have, i fuldstændig og god Stand — jeg taler ikke her om extraordinære nye Forvarsanstalter — er der ganske vist overordentlig stor Trang. Da der formodentlig vil blive ført Forhandling herom mellem 2den og 3die Behandling, skal jeg ikke her komme ind paa Enkelthederne i disse Ændringsforslag, men der er dog nogle af dem, som jeg maa omtale. Jeg maa da først bemærke, at naar det er stillet i Udsigt, at nogle af de Poster, som ere opførte paa Tillægsbevillingen, skulle bevilges paa Finantsloven for 1883—84, da ser jeg ikke ret, hvad det egentlig vil sige, at man paa Finantsloven for 1883—84 vil bevilge Udgifter, som allerede ere afholdte i 1882—83. (Afbrydelse.) Jeg vil naturligvis ikke paa-
 faa, at Alt i dette Dødblik er brugt, men Pengene ere anviste for længe siden, og inden 1ste April ville de være brugte. Blandt Udgiftsposter, som man virkelig vanskeligt kan forsvare at negte, vil jeg først nævne Udgifterne til Standsættelsen af Søforterne. Dette blev ogsaa nævnt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) og jeg skal derfor kun ganske kortelig berøre det. Det ærede Medlem vil erindre, at der blev anvendt en større Sum, omtrent 400,000 Kr., paa Søforterne i Alarrene 1877—79, men de bleve anvendte til Forstærkning dels af Brystværnene paa Trettoner, Mellemfortet og Prøvestenen, men dernæst ogsaa paa Forstærkningen af Fronten i dens hele Høide paa Prøvestenen, saa at altsaa Administrationsmagasinerne paa dette Fort ogsaa derved fik nogen Forstærkning. Dette var derimod ikke Tilfældet, hvad Trettoner og Mellemfortet angaar; deres Ammunitionsmagasiner bleve ikke forstærkede dengang; de bleve derimod forstærkede i tidligere Aar i Senhold til en Plan, som er udarbejdet i 1870, men ifølge denne Plan bleve de kun forstærkede saa meget, som man

ansaa tilstrækkeligt for det stærkeste Artilleri, man havde dengang; men nu er, som nævnt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Forholdet det, at den Indtrængningszone, som Projektiler, der udskydes af de nuværende stærkeste Kanoner, have, er rigelig 3 Gange saa stor som den Indtrængningsevne, de Projektiler havde, der bleve udfødte af de sværeste Kanoner i 1870, idet Sammenligningspunktet er den levende Kraft ved Mundingen. Paa større Afstande er Forskjellen endnu større. Nu maa det vistnok siges at være meget letfindigt, at man under saadanne Omstændigheder vil bevare Ammunitionsmagasinerne uforandrede. Hvilken Katastrose er det ikke for vore Søforter, naar et fjendtligt Projektil trænger derind? Det have vi desuden ogsaa set Exempel paa ved Alexandria, hvor Ammunitionsmagasinerne temmelig tidligt sprang i Luften og foraarjagede bethdelig Udslæggelse. Hvad der gælder om Ammunitionsmagasinerne gælder forøvrigt ogsaa om Søminestationerne. De bleve byggede i Alarrene kort efter 1870 og ere indrettede til at modstaa det samme Skæds som Ammunitionsmagasinerne. Nu have vi i en Række af Aar anvendt mange Hundrede Tusinde Kr. over paa i Tilfælde af Krig at kunne lægge Torpedoer ud i Farvandet, men i Tilfælde af, at en af disse Stationer bliver utjenstdygtig, er en stor Række af Torpedoer aldeles ubrugelig. Det er dog virkelig en underlig Nedsætning at anskaffe sig et overmaade kostbart Materiel af Søminer og saa ikke sørge for, at det er fra sikker Søminestationer, at disse Miner betjenes.

Jeg skal nu kortelig omtale Ændringsforslagene Nr. 182, 183 og 184, som angaa det meget omhandlede Barakkeetablissement paa Amager, og som har faaet en Betydning, der virkelig har forundret mig. Jeg skal omtale dem meget kort. Jeg antager, at det egentlig vil være rigtigt at forhandle denne Sag i Udvalget; men lige overfor hvad der blev sagt af den ærede Ordfører, kan jeg dog ikke undgaa kortelig at omtale dem. Der blev altsaa ifjor forlangt en Bevilling paa 100,000 Kr. som første Bidrag til et Barakkeetablissement, som skulde koste 200,000 Kr. Det skulde ligge paa Parkpladsen paa Amagerfælled og indrettes saavel til 1ste som til 2det Artilleriregiment. Deraf blev bevilget 50,000 Kr. Altsaa dengang var den Mening fremkommen,